

RECTOR-CREMERSPENNING VOOR WIM BULT

Op maandag 14 maart jongstleden werd, tijdens een bijeenkomst van Kring Heerlen, aan Wim Bult de Rector-Cremerspenning uitgereikt. Ter ere van dit heuglijke feit plaatsen wij hier de tijdens die gelegenheid gehouden toespraak van Paul Spreuwenberg. Beste Wim, bij deze ook de hartelijke felicitaties van de redactie!

Dames en heren,

Toen tijdens de laatste bijeenkomst van onze Kring hier de zaal ook helemaal vol was, zeiden wij tegen elkaar: 'Gelet op de toch wel geringere aai-baarheidsfactor van Boomkijkers, zullen er de volgende keer - nu dus - wel wat minder belangstellenden zijn'. Dat we vanavond toch zoveel leden mogen begroeten heeft zo zijn redenen. De voordracht van Willem Vergoossen is er natuurlijk één van. Willem heeft ons weer eens laten zien wat liefde voor een bepaald facet van de natuur, gekoppeld aan nauwkeurig waarnemen, het leggen van de juiste verbanden en doorzettingsvermogen tot stand kan brengen. De tweede reden is een heel feestelijke.

Zoals u weet besloot het bestuur van het Genootschap in 1985, ter gelegenheid van het 75-jarig jubileum, tot het instellen van een erepenning, met de bedoeling deze toe te kennen aan hem of haar die zich op een bijzondere manier in het Genootschap heeft gemanifesteerd of verdienstelijk maakt. De penning werd naar de oprichter van ons Genootschap de 'Rector-Cremerspenning' genoemd. De eerste penningdrager was - en ik ben blij dat hij in ons midden is - Jan Hermans. Ik kan mij nog levendig die jubileumfeestavond herinneren, toen Freek van Westreenen bekend maakte aan wie de penning zou worden uitgereikt. Freek liet iedereen tot het laatste moment in het ongewisse over wie het zou worden. En toen de naam van Jan Hermans opeens viel heb ik niemand ooit zo verbouwereerd zien kijken als Jan op dat moment. Het was ook de eerste keer - en tot dusverre ook de laatste - dat ik Jan min of meer sprakeloos heb gezien. De tweede keer dat de penning werd uitgereikt, viel de eer te beurt aan Piet van Nieuwenhoven zaliger. Dat was in 1987. Piet was 28 jaar bestuurslid, waarvan zes jaar voorzitter, een tijd lang tevens hoofdredacteur van het Maandblad en hij heeft het Genootschap door een moeilijke tijd geloodst. De tot dusverre laatste in de rij (1990) was Douwe de Graaf; ik zou haast willen zeggen: 'Al sinds mensenheugenis redacteur van het Maandblad' en degene die van het Maandblad heeft gemaakt wat het nu is: één van de betere verenigingsnatuurtijdschriften van ons land.

Wel dames en heren, u zult inmiddels wel hebben begrepen wat er aan de hand is: het bestuur heeft besloten vanavond voor de vierde keer de Rector-Cremerspenning uit te reiken. De man die ditmaal de eer te beurt valt is - in tegenstelling tot zijn voorgangers - natuurhistorisch gezien een laatbloeiër. Hij was al de dertig gepasseerd, toen hij de eerste serieuze schreden zette op het pad van de vogelstudie. Als ik u nu vertel, dat dat nu ook al weer meer dan veertig jaar geleden is (1953), dan wordt de kring waarin we onze man moeten zoeken al heel klein. Om er maar niet langer omheen te draaien: ik doel op de vice-voorzitter van onze Kring, Wim Bult.

Wim, de eerste keer dat ik jouw naam tegenkwam was in 1960. Ik was pas lid geworden van het Genootschap en las met veel belangstelling in het Maandblad de verslagen van de vergaderingen van de Kring Heerlen, want daarin deed Wim steeds weer verslag van vogelwaarnemingen. En daar was ik als vogelaar in geïnteresseerd. Persoonlijk leerde ik jou twee jaar later kennen tijdens een jaarvergadering van het Genootschap in Venlo, waarbij de Vrienden der Natuur, waar ik destijds voorzitter van was, ook waren uitgenodigd. Tijdens die vergadering werd Wim, tesamen met Ru Ex zali-

ger, gekozen als bestuurslid van het Genootschap, 'om als jongere het bestuur te versterken', zoals het toen heette. Als u weet dat Wim toen 42 jaar oud was, dan zegt dat wel wat over de leeftijd van de overige bestuursleden: allemaal toch wat bedaagdere heren, die in het zondags pak op excursie gingen. En dat was toen toch de geest die het Genootschap uitstraalde: een club waar je je als jongere niet echt thuis voelde.

De crux van het probleem was natuurlijk: 'Hoe betrek je de jongeren bij het Genootschapswerk?'. Piet van Nieuwenhoven heeft zich vele jaren met de jeugd bezig gehouden, maar tot een versterking van de structuur van het Genootschap heeft dat toen helaas niet geleid. Nu had Wim al vaker met een scheef oog gekeken naar de KNNV, waar men beschikte over werkgroepen. Maar hoe dat in het garen gehangen? Het idee daartoe werd bij Wim geboren toen hij coördinator Zuid-Limburg werd van het eerste SOVON-project, waarbij de broedvogels van Nederland in kaart werden gebracht. Hij kwam veel in aanraking met jonge enthousiaste vogelaars, waaronder Huub Gilissen en Willem Vergoossen, jongeren die niet wilden vergaderen, maar naar vogels kijken. Na korte tijd deelde Wim het coördinatorschap met Huub Gilissen. Het idee van de werkgroep werd besproken en zo werd de Vogelstudiegroep geboren, in het voorjaar van 1976 opgericht door Huub Gilissen, met Wim als duwer en gesteund door Piet van Nieuwenhoven als voorzitter.

Maar dat was niet de eerste studiegroep. Wim was en is ook een fervent paddstoelenliefhebber. Er waren er meer in de Kring Heerlen: Wiel Simons, Henk de Vries, Piet Kelderman. Om die bij elkaar te brengen en gezamenlijk erop uit te trekken richtte Wim in november 1975 de Paddestoelenstudiegroep op. In feite de eerste studiegroep in een lange rij. Hij was er lange tijd voorzitter van, vertaalde samen met mevrouw Van Wersch Franse mycologische literatuur, verzorgde de mycologische bibliotheek en regelde de uitleen van microscopen van het Genootschap.

Maar de basis van zijn activiteiten lag in de Kring Heerlen. Hier is hij al meer dan 35 jaar actief lid en al meer dan 30 jaar lid van het bestuur, waarvan 10 jaar als kringvoorzitter. Als vice-voorzitter is hij nog steeds een bindend element in onze Kring en wij hopen dat hij dat nog lang zal blijven!

Een andere activiteit van Wim ontplooit hij in de Werkgroep Behoud Schinveldse Bossen en Brunssummerheide. De werkgroep werd in 1971 opgericht als reactie op het onzalige idee van enkele politici om de Schinveldse Bossen te kappen en er een industrieterrein van te maken. Sedert een jaar of vijftreedt Wim op als woordvoerder van de werkgroep en onderhoudt hij de contacten met de buitenwereld. Ook als gewoon lid van het Genootschap is Wim druk bezig. Hij neemt vaak deel aan de bijeenkomsten en excursies van de Plantenstudiegroep en hij heeft nog geen bijeenkomst van de nog jonge Mossenstudiegroep overgeslagen.

Eigenlijk ben ik - binnen het kader van de Rector-Cremerspenning - aan het eind van mijn verhaal gekomen. Maar dat zou geen compleet beeld geven van Wim Bult als natuurliefhebber, want ook buiten het Genootschap was hij actief! Zo heeft hij in de vijftiger jaren mede de Vogelwacht Limburg opgericht en was hij daarin jaren actief als bestuurslid. Verder is hij al enkele decennia actief lid van de Orchideeënwatch Zuid-oost-Limburg en sinds elf jaar voorzitter van deze vereniging. Wim ging met z'n zestigste met de VUT en het zal u duidelijk zijn, dat hij die vrijgekomen tijd hard nodig had voor zijn grootste hobby: de natuur. En het zal u nu ook duidelijk zijn dames en heren, dat er voor de toekenning van de Rector-Cremerspenning meer nodig is dan 40 jaar trouwe dienst!

Paul Spreuwenberg